ମହାନଦୀ କୋଲଫିଲ୍ଡସ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ବ୍ରଜରାଜନଗର କୋଇଲା ଖଣି ଶ୍ରମିକ ସଂଘ

(ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4092-4093/2024)

12 ମାର୍ଚ୍ଚ 2024

[ପାମିଦିଘାନ୍ତମ୍ ଶ୍ରୀ ନରସିଂହ* ଏବଂ ସନ୍ଦୀପ ମେହେଟ୍ଟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଯେତେବେଳେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 19 (2) ଏବଂ ଧାରା 36 ସହିତ ପଠନକରି ଧାରା 18 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବୁଝାମଣା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦର ସନ୍ଦର୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି ନାହିଁ ।

ସାରଭୂତ ବିବରଣୀ

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947-ଧାରା 10-ବିବାଦର ସନ୍ଦର୍ଭ; ଧାରା 19 (2) ସହିତ ପଠନକରି ଧାରା 18 (1)-ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବୁଝାମଣା ।

ଜାତୀୟ ମଜୁରୀ ରାଜିନାମା IV ଖଣ୍ଡ 11.5.1 ଓ ଖଣ୍ଡ 11.5.2 ଆଧାରରେ 10 ବର୍ଷ ଧରି ନିରନ୍ତର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଦାବି କଲେ -ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ) ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 58 ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମିକ ସଂଘ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାମଣା ହୋଇଥିଲା- 19 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଗଲା - 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ 'ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସାମୟିକ' ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା -କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରିବାର କ୍ଷମତାକୁ ଆବାହନ କଲେ -ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ (1) 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ଯେଉଁମାନେ ନିୟମିତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ସ୍ତରରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତକରଣ ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା (2) ଚାକିରି ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା (3) ପରିଚାଳନା ପ୍ରଭେଦ ଦର୍ଶାଇପାରିନଥିଲେ- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଆବେଦନ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନର ସମବର୍ତ୍ତୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା : 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ସମାନତା ଆଧାରରେ ନିୟମିତକରଣ ପାଇବାକୁ ହକ୍ଦାର -ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ନିୟମିତକରଣର ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଥିବା ଆଧାରରେ ଶ୍ରମିକମାନେ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପାଇବାକୁ ହକ୍ଦାର - ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ତାରିଖ ଠାରୁ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ଗଣନା କରାଯିବ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ।

---

* ଲେଖକ

ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଇନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା

କେ. କେ. ସିନ୍ଥେଟିକ୍ସ ଲିମିଟେଡ ବନାମ କେ. ପି. ଅଗ୍ରୱାଲ **[2007] 2 ଏସ. ସି. ଆର. 60: (2007) 2 ଏସ୍. ସି. ସି. 433-କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ।**

ଅଧିନିୟମଗୁଡିକର ତାଲିକା

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947; ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ) ନିୟମ, 1957 ।

ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା

ବୁଝାମଣା; ପିଛିଲା ମଜୁରୀ; କୃତ୍ରିମ ପାର୍ଥକ୍ୟ; କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକୃତି; ସମାନ ଆଧାର; ସନ୍ଦର୍ଭ; ତୋଷଣ; ନିୟମିତକରଣ; ନିଯୁକ୍ତିର ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ।

ମାମଲାର ଉତ୍ଥାପନ

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4092-4093/2024

କଟକସ୍ଥିତ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 2002ର ଡବ୍ଲୁପିସି ସଂଖ୍ୟା 2002 ରେ 11.01.2017 ଏବଂ 2017 ର ଆର. ଭି. ଡବ୍ଲୁ. ପି. ଇ. ଟି ସଂଖ୍ୟା 77 ରେ 11.11.2021 ତାରିଖ ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତି

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଅମନ ଲେଖୀ, ଅଧିବକ୍ତାମାନେ ଯଥା ସୌମ୍ୟଜିତ୍ ପାଣି, ଐଶ୍ୱରୀ ବାଜପେୟୀ ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ଜୈନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଅଶୋକ କୁମାର ପଣ୍ଡା, ଅଧିବକ୍ତାମାନେ ଯଥା ତେଜସ୍ୱୀ କୁମାର ପ୍ରଧାନ, ମୋହନ ପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତା, ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇକରାୟ, ଶାଶ୍ୱତ ପଣ୍ଡା ।

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ/ଆଦେଶ

ରାୟ

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ପାମିଦିଘାନ୍ତମ୍ ଶ୍ରୀ ନରସିଂହ

1. ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

2. ଆବେଦନକାରୀ, କୋଲ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡର ସହାୟକ କମ୍ପାନୀ ମହାନଦୀ କୋଲଫିଲ୍ଡସ୍ ଲିମିଟେଡ୍, ଭଙ୍ଗା କୋଇଲା ପରିବହନ ପାଇଁ ଏକ ମୂଲ୍ୟାୟନ ପତ୍ର ଆହ୍ୱାନ କଲେ ଏବଂ 1984 ରୁ 1994 ଅବଧି ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଜଣେ ସଫଳ ଠିକାଦାରଙ୍କୁ ଚୟନ କଲେ । ଠିକାଦାର ଏହି ଚୁକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ।

3. ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ କାରଣକୁ ଉତ୍ତରଦାତା-ସଂଘ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ମାନ୍ୟତା ଦାବି କଲେ । ସେ ତାରିଖ 27.07.1989 ର ଜାତୀୟ କୋଇଲା ମଜୁରୀ ରାଜିନାମା-4 ଖଣ୍ଡ 11.5.1 ଓ

11.5.2 ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲେ । ଏହି ଖଣ୍ଡ ଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ , ଏହା ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଯେ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର ଚାକିରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଶ୍ରମ ନିୟୋଜନ କରିବେ ନାହିଁ । ସେଗୁଡିକ ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯିବ ।

4. ଉତ୍ତରଦାତା-ସଂଘ ଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଅନୁସରଣ କରି ସହ ଶ୍ରମ ଆୟୁକ୍ତ ତୋଷଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ନୋଟିସ ଜାରି କଲେ । ପରିଶେଷରେ ତୋଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ) ନିୟମାବଳୀ, 1957 ର ନିୟମ 58 ଅନୁଯାୟୀ 05.04.1997 ରେ ଏକ ବୁଝାମଣାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସମାଧାନର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

" ଠିକାଦାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା 32 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତାଲିକା ସଂଘ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଯାଞ୍ଚରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସ୍ଲ୍ୟାଟ୍ ଚାଳନା ପାଇଁ ବଙ୍କରରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି ।

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ର ନାମ	ପିତାଙ୍କ ନାମ
01	ଶ୍ରୀ ସଦାନନ୍ଦ ଭୋଇ	କେଶବ
02	ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦାଉ	ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ
03	ଶ୍ରୀ ଅନ୍ତ ବାରିକ	ଗଦାଧର
04	ଶ୍ରୀ ଆଦିତ୍ୟ ନିଖଣ୍ଡିଆ	ଚେରୁ
05	ଶ୍ରୀ ଭାବଗ୍ରାହୀ ପ୍ରଧାନ	ଡି . ପ୍ରଧାନ
06	ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ଖଣ୍ଡିତ	ମାଗୁ
07	ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ କୁମାର ରାଉତ	ସୀତାରାମ
08	ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ଦାଉ	ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ
09	ଶ୍ରୀ ଅଭିମନ୍ୟୁ କିଶାନ	ଛଲା
10	ଶ୍ରୀ ଲଖଣ ଭୋଇ	କେଶବ
11	ଶ୍ରୀ ଜୟ ନାରାୟଣ ଭୋଇ	ଚୈତନ
12	ଶ୍ରୀ ସନାତନ କିଶାନ	ଉଗ୍ରସେନ
13	ଶ୍ରୀ ଗିରିଧାରୀ ରାଉଡିଆ	ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ
14	ଶ୍ରୀ ଦୈତାରୀ ପ୍ରଧାନ	ନିର
15	ଶ୍ରୀ ସୁବ୍ରମ ବାଗ	ବୁଛୁ
16	ଶ୍ରୀ ମଧୁ ମାରାଇ	ଦାସ
17	ଶ୍ରୀ ଫକିର ଖମାରି	କାର୍ତ୍ତିକ
18	ଶ୍ରୀ ସନାତନ ନାୟକ	ରାମ କୃଷ୍ଣ
19	ଶ୍ରୀ ସନାତନ ଭୋଇ	ତିହାରୁ

ଯେହେତୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର, ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ 19 ଜଣ (ଉଣେଇଶ) ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏନ୍. ସି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ଏ.-5 ରେ ଟଙ୍କା 65.40 - 1.08 - 85.52 ବେତନ ହାରରେ ସାଧାରଣ ମଜଦୁର, ବର୍ଗ-1 ଭାବେ ନିୟମିତ କରିବା ଲାଗି ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।

ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଗଲା ଯେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମୟିକ ପ୍ରକୃତିର ଚାକିରିରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଶ୍ରମ (ଆର ଆଣ୍ଡ ଏ) ଅଧିନିୟମ, 1970 ଅନୁଯାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧ ନୁହେଁ, ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ସେମାନେ ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ।

5. ଏହି ସମାଧାନ କେବଳ 19 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଥିବାରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947ର ଧାରା 10 (2ଏ) (1) (ଡି) ଅନୁଯାୟୀ ସମଗ୍ର ବିବାଦ 20.05.1997 ରେ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ରାଉରକେଲା, ଓଡ଼ିଶା ସମ୍ମୁଖରେ ସଂଖ୍ୟା 27/2001 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରି ବିବାଦୀୟ ମାମଲାକୁ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶ୍ରମିକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାର ସମର୍ଥନରେ 3 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଏବଂ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ 4 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କଲେ ।

6. ତାରିଖ 23.05.2002 ର ତାଙ୍କର ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳାଫଳ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ଯେ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଶ୍ରମ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ ଅଧିନିୟମ), 1970 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ ଏବଂ 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ତାହାର ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ଏହି ବିଷୟକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାରକୁ ନେଇ ପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ରେଳ ସାଇଡିଂରେ, ବଙ୍କର ତଳେ ସ୍ପିଲେଜ ଅପସାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ୱ୍ୟାଟ୍ ଚାଳନା କାର୍ଯ୍ୟ (ବଙ୍କର ଭିତରେ) ନିୟମିତ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର । ପରିଚାଳନା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେଲେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତରେ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା :

" ପ୍ରମାଣ ସିଧା ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସମସ୍ତ 32 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମାମଲା ନିୟମିତ ହୋଇନାହିଁ, ସେମାନେ ସେହି ସମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ , ଯାହା 19 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ସେବା ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ରହି, ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଣଦେଖା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ନିୟମିତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ଯାହା ବୁଝାମଣାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ମୋ ମତରେ ଯେତେବେଳେ 19 ଜଣଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ସମାନ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣଙ୍କ ମାମଲା ବିନା କୌଣସି କାରଣରେ ନିୟମିତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ହୋଇଥାନ୍ତା । ମୋ ମତରେ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ବୋଲି ବୁଝାମଣାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଆଧାର, ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣଙ୍କ ମାମଲା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଆଧାର ବୋଲି ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଦାଖଲକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ମୁଁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଭାର ବହନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷୀ ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ର ପ୍ରମାଣକୁ ଦର୍ଶାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏନ. ସି. ଡବ୍ଲୁ. ଏ IV ଖଣ୍ଡ 11.5.0 ଅନୁଯାୟୀ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ସେହି 19 ଜଣଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ବୁଝାମଣା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର

ଆହୁରି ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଯେ 13 ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କୋଇଲା ହ୍ୟାଣ୍ଡଲିଂ କାରଖାନାରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର । ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ 3 ନମ୍ବର ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଯେ, ରେଳ ସାଇଡିଂ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏକ ନିୟମିତ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର, ଯେଉଁଥିପାଇଁ 19 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ 32 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବଙ୍କର ତଳେ ରେଳ ସାଇଡିଂ ପାଇଁ ସ୍ପିଲେଜ୍ ଅପସାରଣ ଏବଂ ବଙ୍କରରେ ସ୍ୟୁଟ୍ ଚାଳନା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଏପରି ପ୍ରମାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନଥିଲେ ଯାହା 19 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସେବା ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ମୋ ମତରେ , ଯଦିଓ 19 ଜଣଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବାପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୁଝାମଣା ହୋଇଛି, ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଶିଳ୍ପକୁ ଅଲଗା କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ଉଠାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ, ଏନ.ସି.ଡବ୍ଲୁ.ଏ IV ଅନୁଯାୟୀ ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ ନ କରିବା ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବେଆଇନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ଉତ୍ତର ଏପରି ଭାବରେ ଦିଆଗଲା ।

7. ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ରାୟର ଆଇନସଙ୍ଗତି ଏବଂ ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ 2002/2002 ସଂଖ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ସି) ଦାଖଲ କଲେ ।

8. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣି କଲେ, ଏବଂ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଚାଳକ ଏମ. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3ଙ୍କ ଭଳି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଲେ ଯେ ରେଳ ସାଇଡିଂ କାର୍ଯ୍ୟ ନିୟମିତ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହିଁ 19 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଗଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ୟୁଟ ଚାଳନା ସହ ସମସ୍ତ 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ରେଳ ସାଇଡିଂରୁ ଏବଂ ବଙ୍କର ତଳେ ସ୍ପିଲେଜ୍ ଅପସାରଣ କରିବାରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ ବୋଲି ବିବାଦ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତକୁ ସମର୍ଥନ କଲେ । ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା 77/2017 ସଂଖ୍ୟା ଥିବା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ 11.11.2021 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଗଲା ।

9. ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଅମନ୍ ଲେଖୀ, ଅଧିବକ୍ତାମାନେ ଯଥା ଶ୍ରୀ ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ଜୈନ, ଶ୍ରୀ ସୌମ୍ୟଜିତ୍ ପାଣି ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଐଶ୍ୱରୀ ବାଜପେୟୀ, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ସଂଘଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ କୁମାର ପଣ୍ଡା, ଅଧିବକ୍ତାମାନେ ଯଥା ଶ୍ରୀ ତେଜସ୍ୱୀ କୁମାର ପ୍ରଧାନ, ଶ୍ରୀ ମୋହନ ପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତା, ଶ୍ରୀ ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇକରାୟ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଶାଶ୍ୱତ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଶୁଣିଛୁ ।

10. ***ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନ :*** *ଏହି ଅଦାଲତ* ସମ୍ମୁଖରେ, ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ନ୍ତି ଯେ 23.05.2002 ତାରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଇନତଃ ଅସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ସେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ସହିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରଖି ଧାରା 18 (1) କାରଣରୁ, ବୁଝାମଣା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା ଏବଂ ଅଧିନିୟମ 19 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଜାରି ରହିଛି, ଯେହେତୁ ବୁଝାମଣା କେବେ ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା ।

10. 1 କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତିର ଯାଞ୍ଚ ପରେ ଏହି ବୁଝାମଣା ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ 19 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ 'ସାମୟିକ' ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ।

10.2 ଏନ ସି ଡବ୍ଲୁ ଏ-IV ଅଧୀନରେ ଏଭଳି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିଲା । ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ଅଧୀନରେ ନିୟମିତକରଣ ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ହେଉଛି ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 25ଏଫ , କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ସେହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ କମ୍ପାନୀର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଭୁଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟବନ୍ଦ କରିଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଯେହେତୁ ଶ୍ରମିକମାନେ ଜଣେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଏଠାରେ ଧାରା 25ଏଫ ର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ରହିବ ନାହିଁ ।

10.3 ଶେଷରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ବିପରୀତ ଯେ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା କଦାପି ନିୟମିତକରଣର ଏକ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ କିମ୍ବା ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିଣାମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ନିୟମିତକରଣ ଏବଂ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ଦାବିକରୁଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି ଯେ ସେମାନେ ଲାଭଦାୟକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ***ଜେ. କେ. ସିନ୍ଥେଟିକ୍ସ ଲିମିଟେଡ ବନାମ କେ. ପି. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*** *ଯାହା* ***(2007) 2*** *ଏସ. ସି. ସି. 433 ଭାବରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲେ ।*

11. ***ଉତ୍ତରଦାତା-ସଂଘଙ୍କର ଉପସ୍ଥାପନ :*** *ଉତ୍ତରଦାତା-ସଂଘ* ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ ଯେ ସମସ୍ତ 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ସମାନ ପ୍ରକୃତିର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ 20.05.1997 ର ଶିଳ୍ପ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଥିବା ତାଲିକା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ମନମୁଖୀ ଭାବରେ ନିୟମିତକରଣରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଗଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବଙ୍କର ଏବଂ କାରଖାନାର କିଛି ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ବିନା କାରଣରେ ବୁଝାମଣାରୁ ବାଦ ଦିଆଗଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ ବଙ୍କରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପରି ରେଳ ସାଇଡିଂରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ନିୟମିତ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ।

11.1 ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ, ଉତ୍ତରଦାତା-ସଂଘ ଏମ .ଡବ୍ଲୁ 3 ଏବଂ ଏମ .ଡବ୍ଲୁ 4ଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଯଥାକ୍ରମେ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଚାଳକ ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଏମ .ଡବ୍ଲୁ 3 ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ ରେଳ ସାଇଡିଂ, ବଙ୍କର ଏବଂ କୋଇଲା ହ୍ୟାଣ୍ଡଲିଂ କାରଖାନାରୁ ଖସିଯାଇଥିବା କୋଇଲା ଅପାସରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ନିୟମିତ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର, ଏମ .ଡବ୍ଲୁ 4 ବିବୃତି ଦେଲେ ଯେ ସମସ୍ତ 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ସମାନ ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ସିଦ୍ଧ କରେ ଯେ 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ନିୟମିତ ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

11.2 ଯେହେତୁ ସମାନ ପଦବୀରେ ଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଦାବିର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହେଲାନାହିଁ, ତେଣୁ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ପ୍ରତିକାର କରିବାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର ରହିଛି । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ) ନିୟମାବଳୀ, 1957 ର ନିୟମ

58, ଯାହା ଅଧୀନରେ ବୁଝାମଣା ଘଟିଲା, ତାହା କେଉଁଠି ବି ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ ।

11.3 ଶେଷରେ ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନ ଥାଇ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ନିୟମିତକରଣର ଆଦେଶ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ମଞ୍ଜୁର ଆଡକୁ ବାଟ କଢାଏ ।

12. ***ବିଶ୍ଳେଷଣ ଏବଂ ଫଳାଫଳ*** : ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଶୁଣିବା ପରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

13. ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ସହିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାହୋଇଥିବା ଧାରା 18 (1) ଅନୁଯାୟୀ ବୁଝାମଣା , ଅଧିନିୟମ 19 (2) ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପନାର କରିବାର ଏହା ହେଉଛି ଏକ ମୂଳ ଅଂଶ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଉନ୍ମୋଚନ ହୋଇ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭ ଏବଂ ତା' ପରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁସରଣକରି ବୁଝାମଣା ଆଡକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେଗୁଡିକ ଆମର ବିଚାର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ।

14. ପ୍ରଥମତଃ, ସମସ୍ତ 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକ 1984 ମସିହାରୁ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଜରିଆରେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ 1994 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରଖିଲେ । 1994 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ସଂଘ ସମସ୍ତ 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ କାରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ ଶ୍ରମ ଆୟୁକ୍ତ ସମଗ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ହାତକୁ ନେଲେ । ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା 05.04.1997 ତାରିଖର ବୁଝାମଣାରେ ପରିଣତ ହେଲା ।

15. ଉପସ୍ଥାପନକୁ ତର୍ଜମା କରିବାକୁ ହେଲେ ବୁଝାମଣା ହେଉଛି ଶେଷ ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଯେହେତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସନ୍ଦର୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପାରିତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

16. ଏହି ବୁଝାମଣା ନିଜେ ଉତ୍ତରଦାତା-ସଂଘଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦାବି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରେ । ତାହା ପରେ ପରିଚାଳନାର ଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟମାନେ ଚାକିରିରେ 'ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମୟିକ' ଭାବରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି | ପରବର୍ତ୍ତୀ ବାକ୍ୟରେ ସେ 19 ଜଣ ଠିକାଦାରଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ । ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ ଦେବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ଏହି ବୁଝାମଣାରେ 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 19 ଜଣଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ବୋଲି ଜାଣି ସରକାର ସମସ୍ତ 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ହିତକୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଏହି ମାମଲାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ପଠାଇବାର କ୍ଷମତାକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ସମସ୍ତ 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦାବିକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ଥିଲେ ।

17. କେତେକ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବୁଝାମଣା ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଫଳାଫଳ ଦେବା ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଗଲା । ତେଣୁ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦର୍ଭ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତାଙ୍କର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ । ଏହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିଷୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଏ ।

18. ଆମେ ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସଚେତନ ଯେ ଆମେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରୁ ତାହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅଧୀନରେ ରହିଛି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିବା ଫଳାଫଳ ଅଭେଦ୍ୟ ଅଟେ । ଆମର ଏହା ମଧ୍ୟ ମତ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ତଥ୍ୟଗୁଡିକର ଏକକାଳୀନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଛଡ଼ା, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡିକରେ ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ପାଉନାହୁଁ ।

19. ଅନ୍ୟଥା, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ଏପରି ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ବିବେକାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ। ଯାହା ଆମ ହୃଦୟକୁ ସ୍ପର୍ଶକରେ ତାହା ହେଉଛି 1984 ମସିହାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା 32 ଜଣ କର୍ମଚାରୀ 1994 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା-ସଂଘ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ଦାବିକଲେ । 1997 ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ବୁଝାମଣାରେ, 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> *" ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଗଲା ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ସାମୟିକ ପ୍ରକୃତିର ଚାକିରିରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି ଯାହା ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଶ୍ରମ (ଆର ଆଣ୍ଡ ଏ) ଅଧିନିୟମ, 1970 ଅନୁଯାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ସେମାନେ ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ।*

20. ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଶ୍ରମିକମାନେ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝାମଣାର ଅଂଶ କରାଗଲା ନାହିଁ । 19 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ସେ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋତା (ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3), ଉପ ସାଧାରଣ ପରିଚାଳକ (ଏମ. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2), ଶ୍ରୀ ଉଦୟଶଙ୍କର ଗୋନେଲାଲ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଚାଳକ (ଏମ. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3) ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଅଗ୍ରୱାଲ, ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧିକାରୀ (ଏମ. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 4) ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଶେଷରେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ଚିରସ୍ଥାୟୀ । ଆବେଦନକାରୀ ଦୁଇ ବର୍ଗର ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଇବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସନ୍ଦର୍ଭର ଉତ୍ତର ଦେବା ଏବଂ ସେମାନେ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ମାନ୍ୟତା ଧାରଣ କରନ୍ତି ବୋଲି ହୋଇଥିବା ଫଳାଫଳକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ।

21. ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିବା 19 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ବାଦ ପଡ଼ିଥିବା 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ କୃତ୍ରିମ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନାହୁଁ । ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣରୁ ଜଣାପଡେ ଯେ, ମୋଟ 32 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 19 ଜଣ ବଙ୍କରରେ କାମ କରୁଥିଲେ, 6 ଜଣ କୋଇଲା ହ୍ୟାଣ୍ଡଲିଂ କାରଖାନାରେ କାମ କରୁଥିଲେ ଏବଂ 7 ଜଣ ରେଳ ସାଇଡିଂରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ତେବେ, ନିୟମିତ କରାଯାଇଥିବା 19 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 16 ଜଣ ବଙ୍କରରେ କାମ କରୁଥିଲେ ଏବଂ 3 ଜଣ କୋଇଲା ହ୍ୟାଣ୍ଡଲିଂ କାରଖାନାରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ତେବେ, ସେହି ବଙ୍କରର 3 ଜଣ ଶ୍ରମିକ, ସେହି କୋଇଲା ହ୍ୟାଣ୍ଡଲିଂ କାରଖାନାର 3 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ପୁଣି ସେହି ରେଳ ସାଇଡିଂର 7 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଗଲା ନାହିଁ । ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାର ଏକ ସାରଣୀବଦ୍ଧ ଉପସ୍ଥାପନା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଳ	ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଯେଉଁମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ	ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଗଲା	ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ କରାଗଲା ନାହିଁ
ବଙ୍କର	19	16	3
କୋଇଲା ହ୍ୟାଣ୍ଡଲିଂ କାରଖାନା	6	3	3
ରେଳ ସାଇଡିଙ୍ଗ	7	-	7
ମୋଟ :	**32**	**19**	**13**

22. ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ସପକ୍ଷରେ ବିବୃତି ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ 13 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ନିୟମିତକରଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟାୟ । ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା ପରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା କୃତ୍ରିମ ପାର୍ଥକ୍ୟରେ ଆମେ କୌଣସି ଆଧାର ପାଉ ନାହୁଁ । ତଥାପି, ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲାରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଆମେ ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କାରଣ ଦେବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଭାବିଲୁ । ଆମେ ଏଠାରେ ଉପରୋକ୍ତରେ ଯାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ ତାହା ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳ । କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି, କାର୍ଯ୍ୟର ନିରନ୍ତରତା, ଶ୍ରମିକଙ୍କ ନିରନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତଥ୍ୟର ସମବର୍ତ୍ତୀ ଫଳାଫଳକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡିକରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ।

23. ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନ ଥିବାରୁ ଏହା ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ନିୟମିତକରଣର ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏକ ମାମଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କର ମଜୁରୀକୁ ସୀମିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

24. ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମିକମାନେ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ତଥାପି, ଶ୍ରମିକ ତଥା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏବଂ ଲୋକହିତକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ତାରିଖ 23.05.2002 ର ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ଗଣନା କରି ପିଛିଲା ମଜୁରୀକୁ ସୀମାବଦ୍ଧ ରଖିଛୁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶର ଏହା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ସଂଶୋଧନ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

25. ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 2002/2002ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଆବେଦନ ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 77/2017 ର ଆଦେଶ ଗୁଡିକୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଏ ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନେ 23.05.2002 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସହିତ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ସାରଭୂତ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ :
ଅବୈତନିକ ସହ ସମ୍ପାଦକ ଐଶାନୀ ନାରେନ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଯାଞ୍ଚ କରାଗଲା : ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ମାଧବୀ ଦିୱାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ମାମଲାର ଫଳାଫଳ :
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଆବେଦନକୁ
ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି,

ଅନୁବାଦକ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।